

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Abortus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

se parricidio polluunt. Non præteribo quod Theophrastus negat, Viperarum uterum à catulis suis exedi: namq; author ille summæ inter Græcos diligentia, aliam in his maternæ mortis causam comminiscitur, dirumpi quidem sponte uterum, utpote qui angustus adeo sit, ut tam numerosæ proles multitudinem & incrementum capere non possit. Idem marinis acubus evenire, quas admodum tenues, proles multitudo dirumpi cogat. Quod vero Dominus Phariseos Viperarum sobolem vocat, ad Davidicum illud spectare dicit Irenæus, *Alienari sunt peccatores ab utero, ita eis secundum similitudinem Serpentis*: sive quia venenum semper sub lingua promptissimum habebant, sive quia erga patrem in grati abdicatique sunt, nullam hæreditatis partem affecti, sive ob perplexas vias, quas à recto itinere declinantes occupabant, per ambages & devia progredientes,

ABORTUS. CAP. XXII.

Vipera mulieris pedi supposita, quid.

PRæter hæc, sunt è junioribus, qui abortivum incommodum per Vipera mulieris pedi suppositam significare commenti sint, quod apud veteres nusquam memini me legere. Figmenti tamen hujus causam minus explodendam, apud Plinium olfecisse videor: siquidem is traditum ait à veteribus, mulierem prægnantem si Vipera sive studio, sive incuria transcenderit, abortum facere, usque adeo Vipera venenum vel afflatu solo, in humani generis perniciem grassatur, fitque ita Serpens ea humanorum partuum fascinatrix, quod illi rite parere non liceat: ut minus jam miremur venenum illud quo Scythæ sagittas suas inficere consueverunt, irremediabili scelere, non aliis libentius rebus confici solitum, quam Viperina sanie, & humano admixto sanguine.

VULNUS AMATORIIUM. CAP. XXIII.

Viperinus morsus quid in Divinis.

QVæ vero de morsu Vipera ponuntur à Platone, Symposio, ejus scilicet istu tactos aperisse nolle quid patiantur, nisi iis qui similiter ægrotant, mysticè, uti suus est mos, posita sunt. Sed cur Platoni veritatis discipulo innitatur, cum liceat homini Christiano Platonis ipsius præceptores, Prophetas quippe & sapientes alios legere, qui de mundo, & iis quæ supra mundum sunt, accuratissimè disseruere, cælestisque numinis afflatu cognita, mortalium ingenii cognoscenda proposuere, perque eos ad eam, quæ vera & sola est, sapientiam pervenire? In hoc autem Serpente, factioribus interim interpretationibus omisissis, nostræ nobis imbecillitatis conscii humaniora quædam prosequamur: quæ si non ad divinorum intelligentiam, ad mores certè, & vitæ nostræ conditionem facere videbuntur, eamque ingrediemur viam, quam admirandus Philo primus omnium videtur aperuisse. Dicemus igitur, viperinum hunc morsum spectare nimirum ad illud amatorii mollitudinis hieroglyphicum, quod apud nos in Divinis literis per Serpentem, qui Adamum decepit, probatissimorum authorum opinione designatur: in illo enim, ut hi tradiderunt, voluptatis, nequitia, mollitiæque fomes delitescit. Picturata siquidem cutis, ut cum ipso Philone & aliis hæc per hoc latius philosophemur, varias delicatasque rerum omnium illecebras præ se ferre videtur. Et mortale genus nulla re magis afficitur, quam rerum varietate (cujus experimentum est in pictura, in fictili fabrilique arte qualibet) aliqua ratione digesta. Quin & natura ipsa varietate ad lasciviam usque delectari videtur. Plantarum enim diversicolores flores, varia germina, speciosi fructus, & alia atque alia forma, hisque atque illis coloribus intincti, ac multi formes animalium facies, vilium oblectant: quibus si supra modum delectemur in eorum admirationem nimium illecti, inhæsitare videmur luto, pronique in faciem procumbere, totoque ventre serpere: terreno enim velsimur cibo, posthabito cælesti, nam ut optimè ait Horatius:

*Insani sapiens nomen senat, æquus iniqui,
Ultra quam satis est, virtutem si petat ipsam.*

Illo prius apte proposito subsequitur:

*Quid censes munera terre?
Quo spectanda modo, quo sensu credis & ore?*

*Epist. lib. i.
pist. 6.